

Een aantal van u krijgt twee maal per jaar de rondzendbrief 'Clamagus'. Deze keer hebben we besloten om ons adressenbestand uit te breiden. De reden hiervoor is belangrijk, we schrijven u omdat we in financiële nood zitten. We moeten hiervoor een hoge drempel over, maar de omstandigheden binnen onze gemeenschap laten ons geen andere keuze.

Ons leven

Al bijna 300 jaar leven er Clarissen in Megen in ons klooster de St. Josephsberg. 300 jaar een plaats van gebed, je zou kunnen zeggen: de muren zijn ervan doordrongen. Generaties clarissen zijn ons voorgegaan, zij hebben ons een religieus erfgoed nagelaten en wij proberen dat tot op de dag van vandaag verder te leven. Ieder van ons is geraakt door God en heeft ervoor gekozen de weg van het clarissenleven te gaan. Samen zijn we op weg, als gewone mensen, en zoeken we de vorm die bij ons en in deze tijd past.

Onze roeping is dat we, in gemeenschap, leven vanuit de relatie met God. Daar besteden we veel tijd en aandacht aan, door middel van onze gebedsdiensten en de tijd die we hebben vrijgemaakt voor meditatie en geestelijke lezing. In het gebed nemen we ook de vele intenties mee van de mensen die ons schrijven, bellen, mailen of aan de deur komen met de vraag om gebed. En ook de vele noden wereldwijd die via de media tot ons komen klinken in onze voorbeden.

Wij vinden het belangrijk dat een plek als deze blijft bestaan. Op de eerste plaats natuurlijk voor onszelf - met ons leven willen we Gods Naam levend houden - maar zeker ook voor de vele mensen die een plek zoeken van stilte en bezinning waar ze God opnieuw op het spoor kunnen komen.

Om u een idee te geven wat het met mensen doet, geef ik hier een reactie van een gast:

"Innig dankbaar ben ik dat ik deze week enkele dagen bij u mocht verblijven om tot mezelf te komen. Het mooie is dat ik niet alleen tot mezelf gekomen ben, maar ook dicht bij God. Fijn dat deze mogelijkheid voor mensen hier is".

Om die mogelijkheid voor onszelf en de vele gasten te kunnen behouden, willen we nu een beroep op u allen doen.

Waar leven wij van?

Het 'aan inkomsten komen' is in de geschiedenis van onze gemeenschap altijd een punt van aandacht geweest en dat is het ook nu. In 1717 zijn de zusters uit Boxtel verdreven, even neergestreken in Hoogstraten, om in 1720 met een aantal zusters naar Megen af te reizen om daar de bouw van het klooster te begeleiden. Op 30 april 1721 is de gemeenschap gestart met 21 zusters. Het bezit in Boxtel leverde de eerste tijd nog voldoende inkomsten op. Toen dat bezit in beslag genomen werd stonden de zusters voor een nieuwe uitdaging: hoe nu aan inkomsten komen? In die tijd was het nog heel gebruikelijk dat mensen uit de omgeving de zusters het nodige brachten aan aardappels, groenten, eieren enzovoorts, maar dat was niet genoeg om van te leven. De zusters leerden vlugzout en 'Balsem de Malta' te maken en daarnaast begonnen ze in 1766 met het bakken van hosties. De productie van het vlugzout en de 'Balsem de Malta' is gestopt.

Ook gingen de zusters uit bedelen. Dat gebeurde in een dorp of stad waar ze langs de deuren gingen en waar ze een kleinere of grotere geldgift kregen. Of ze gingen het platteland op, langs de boeren en die zeiden hun iets in natura toe, bijvoorbeeld een mud aardappels of een kaas. Die leverden ze als het oogsttijd was of wanneer de zusters er behoefte aan hadden.

Daar komt dan ook de term 'termijn' vandaan.

foto: zusters op termijn, begin jaren '50

Dat 'op termijn gaan' heeft geduurd tot het 2^e Vaticaans Concilie (van 1962 – 1965). Vanuit dat Concilie werden de religieuzen aangespoord om in hun eigen onderhoud te voorzien door middel van werk. Daarom zijn we in 1965 gestopt met bedelen.

Huidige bron van inkomsten

Hosties bakken we nog steeds, maar die inkomsten zijn nu sterk gedaald doordat de kerkgang terugloopt. Toen we nog met veel zusters waren hebben we een aantal jaren inpakwerk gedaan. Een andere bron van inkomsten is de AOW. Verder ontvangen we gasten en daar vragen we een vergoeding voor, maar als je daar de kosten van aftrekt blijft er niet veel over. We willen echter laagdrempelig blijven om iedereen de kans te geven een paar dagen in de stilte bij ons te zijn. Kortom we moeten dus in ons eigen onderhoud voorzien en krijgen geen subsidie van de kerk, het bisdom of de staat.

De afgelopen vijf jaar hebben we een beroep kunnen doen op de andere religieuzen in Nederland. Met hun hulp konden we ons klooster in een goede staat brengen door restauratiewerk en achterstallig groot onderhoud te laten verrichten. We zijn hen daar erg dankbaar voor, maar ze kunnen ons niet langer ondersteunen. We moeten nu zelf kijken hoe we ons klooster kunnen onderhouden en hoe we onze exploitatie rond krijgen. We hebben dat gedaan door te kijken of er werk is wat we erbij kunnen doen, maar dat leverde alleen vertaalwerk op wat één van onze zusters nu ook doet. We blijven zoeken naar werk wat past binnen onze levensvorm. Je zou kunnen zeggen dat we weer op bedeltocht moeten gaan om mensen te vragen ons te ondersteunen.

In de generale constituties van onze orde staat:

Wanneer noch de opbrengst van het werk, noch andere hulpbronnen toereikend zijn voor het levensonderhoud, mogen de zusters, binnen het kader van een ware nood en voor zover de omstandigheden er aanleiding toe geven, hun toevlucht nemen tot weldoeners als tot "de tafel van de Heer".

We zoeken nu onze toevlucht tot u, vanuit een ware nood wat onze financiën betreft, met de vraag of u ons financieel zou willen ondersteunen. Dit zou kunnen door een eenmalige bijdrage. Maar onze voorkeur gaat uit naar een terugkerende bijdrage per maand, kwartaal of jaarlijks. Als u liever een project steunt dan zou u een bijdrage kunnen geven aan onze verwarmingskosten, of de onderhoudskosten of het tuinonderhoud.

We begrijpen wel dat het een grote vraag is in deze crisistijd! Toch hopen we op kleine beetjes die ons kunnen helpen het grote geheel draaiende te houden. Opdat wij Gods Naam levend mogen houden op deze unieke plek in Megen.

Elke gift is welkom op rekeningnummer
NL21 RABO 0132 8013 10
ten name van zusters Clarissen, Megen.

Ons klooster is als ANBI erkend, wat betekent dat giften aan ons aftrekbaar zijn van de belasting. Als u graag een reactie wilt na het geven van een gift, zet dan even uw adres bij de gift, het adres staat namelijk niet meer automatisch op de overmaking en de bank geeft dat ook niet meer vrij vanwege de privacy.

Hartelijke groeten, vrede en alle goeds,
namens ons allen,

zr. Chiara.

